

M1519/1382

12 NOV. 2015

1143k

A la Comissió d'Economia i Hisenda

Josep Garganté i Closa, en la seva qualitat de regidor del grup municipal de la CUP Capgirem Barcelona a l'Ajuntament de Barcelona, actuant en el seu nom i representació, manifesta:

El 2 de juny de 2015 a la Sala Tàpies de l'Ajuntament l'alcalde en funcions, Xavier Trias, la *Secretaría de Estado de Telecomunicaciones y para la Sociedad de la Información (Ministerio de Industria, Energía y Turismo del Reino de España)*, la Generalitat de Catalunya, l'Ajuntament de Barcelona, la Fira Internacional de Barcelona, Turisme de Barcelona i la Fundació Barcelona Mobile World Capital Foundation van signar l'oferta adreçada a GSMA (organitzadora del MWC) perquè el mes de juliol escollís Barcelona de nou com a seu del Congrés fins l'any 2023.

L'oferta era un acte unilateral. Entre altres qüestions aquesta implicava:

1. *El contracte s'acabava l'any 2018 i ara s'allarga fins a l'any 2023. El text diu que 'la quantitat que rebrien els organitzadors del 2019 al 2023 'és la mateixa quantitat que s'aporta el 2018'.*
2. *La línia 9 de l'aeroport a la Gran Via i a la ciutat de Barcelona ha de ser completament operativa per al congrés del 2016. Els combois de la L9 han de passar almenys cada tres minuts.*
3. *S'haurà de prioritzar el desplegament de les darreres tecnologies per a xarxes de gran velocitat als recintes (recordem que al darrer congrés hi hagué queixes per la connexió a internet).*
4. *Els organitzadors del congrés tenen garantides 29.000 cambres d'hotel, o el 70% de l'oferta. El preu de l'habitació del 2019 i el 2010 només s'apujarà l'IPC espanyol, amb un màxim del 3%.*
5. *L'Ajuntament de Barcelona ha de fer tant com pugui per assegurar un canvi temporal de trànsit al voltant de l'hotel Arts. Ha de posar a disposició carrils taxi per a cent vehicles VIP i l'accés a un heliport a tres-cents metres de l'hotel Arts.*
6. *Turisme de Barcelona formarà un grup de cent voluntaris, a partir del 2016, que ajudaran als hotels, llocs públics i zones properes al congrés. Han de parlar anglès i tenir coneixement de la ciutat. Treballaran de 8.00 a 18.00, i no tindran cap cost per als organitzadors.*
7. *La ciutat ha de procurar que els anuncis del congrés de mòbils no rebin danys.*

8. A l'acte de benvinguda hi haurà l'executiva del GSM, el rei d'Espanya, el batlle i un sopar amb un mínim de cent cinquanta convidats VIP i es farà, preferentment, al Palauet Albéniz.

9. Es farà un congrés de mòbils per a nens (de deu a setze anys) de l'any 2016 al 2023.

10. Els partits de la ciutat organitzadora i GSMA han de fer tant com puguin per mitigar l'impacte d'imposts a la Barcelona Mobile World Capital Foundation com a resultat de l'IVA de les factures emeses per GSM.

11. El contracte ha de restar subjecte a la llei anglesa.

12. Les dates dels futurs congressos són 25-28 de febrer (2019), 24-27 de febrer (2020); del 2021 al 2023, dates encara a concretar.

13. El perímetre de seguretat per a les autoritats s'amplia de cinc-cents metres a un quilòmetre.

14. El pressupost mínim per al Centre Mobile World Capital es redueix de 2 milions d'euros a un milió d'euros.

15. A partir del congrés del 2016, les instal·lacions de la Fira de Montjuïc s'han de fer accessibles per a GSMA a un preu de 27,32 euros per metre quadrat.

El 14 de juliol GSMA va informar que acceptava l'oferta realitzada i, per tant, el MWC continuaria a la ciutat fins el 2023.

Davant les valoracions triomfalistes dels discursos oficials i dels grans mitjans de comunicació, l'impacte econòmic real del MWC (que promou grans empreses multinacionals i que implica la transferència de diners públics a mans privades) a banda d'aspectes com la pèssima qualitat de l'ocupació que genera i la promoció dels valors patriarcal.

Hem de situar el MWC com a part de l'estratègia neoliberal que està seguint l'Ajuntament de Barcelona, amb l'atracció de capitals estrangers que inverteixin a Barcelona i que, pretesament, vol generar riquesa i ocupació. Però aquestes riqueses i ocupació estan basades en la reducció d'impostos i barreres al gran negoci empresarial, sense tenir en compte les mans en què es concentra aquesta riquesa ni la qualitat dels llocs de treball creats.

L'organització del Mobile World Congress no és l'únic exemple d'aquesta estratègia. També en formen part les múltiples operacions urbanístiques orientades a atraure inversions internacionals, especialment aquelles que segueixen alimentant la "bombolla turística" (Marina de luxe del Port Vell, Pla Paral·lel, etc.)

La "Marca Barcelona" cada cop apareix més lligada a esdeveniments i serveis "d'excel·lència", a una ciutat "atractiva" per als grans inversors, "competitiva" en l'àmbit internacional, com si es tractés d'una empresa privada. Barcelona tendeix a una ciutat-aparador on l'espai i els serveis públics estan en venda per al millor postor, i on els diners públics es transfereixen descaradament al benefici privat.

Denunciem que aquesta estratègia neoliberal no està orientada ni planificada per respondre a les necessitats socials, sinó per afavorir els grans capitals privats, i que precaritza i exclou a aquelles persones que queden fora dels grans circuits econòmics.

Davant l'afirmació que el MWC genera ocupació i beneficis derivats per a la ciutat, constatem que els gran beneficiats (si no els únics) són, a banda de les

grans empreses multinacionals del sector del mòbil i les TIC que s'estan promocionant a la Fira, els sectors turístics de l'hostaleria i la restauració de luxe. Els beneficis derivats d'aquest congrés en cap cas no es dirigeixen a l'oferta de béns i serveis que puguin oferir les petites i mitjanes empreses de la ciutat, i encara menys al comerç de proximitat.

Darrere l'estratègia d'organitzar aquests esdeveniments que pretenen situar la "Marca Barcelona" al món, podem trobar-hi la plataforma empresarial "Barcelona Global". Es tracta del lobby empresarial de Barcelona que pacta amb l'Ajuntament l'estratègia de "Barcelona Creixement" i que guia explícitament l'estratègia econòmica de l'Ajuntament en el Pla d'Actuació Municipal. Aquesta plataforma la conformen, entre d'altres: Abertis, Agbar, Agrolimen, Applus, Banc Sabadell, Círculo Ecuéstre, Cuatrecasas, Deloitte, ESADE, IESE, Fira de Barcelona, Freixenet, GBS Finanzas, Grupo Godó, Media Planning, Puig, SABA.

L'ocupació directa generada per l'organització del MWC és temporal i intensificada. Les tipologies de treball majoritàries que es generen són les de personal de neteja, seguretat, xofers, control d'accessos i muntatge-desmuntatge. Les condicions de treball d'aquests contempnen jornades laborals de fins a 16 hores i dobles jornades contínues de 8 hores.

Empreses de la Fira de Barcelona han acomiadat treballadors i treballadores per indicació dels Mossos d'Esquadra i alguns afectats denuncien que es tracta d'un càstig per raons polítiques i ideològiques.

L'esdeveniment concret del MWC produeix i reproduceix l'organització sexual del treball més sexista. L'ocupació generada per les empreses del sector mòbil es divideix en homes, que són els encarregats de gestionar l'exposició dels productes que ofereixen i de negociar possibles tractes comercials amb els congressistes, i en dones, hostesses que ofereixen únicament propaganda dels estands i que van uniformades de manera diferent dels homes. Aquesta divisió del treball del MWC també es pot constatar amb la presència d'un 10% de dones conferenciantes, i d'un nombre encara menor entre els congressistes.

A banda de la promoció dels sectors econòmics de la tecnologia del mòbil i del turisme (hostaleria i restauració) s'està promocionant, silenciosament, un sector altament desregulat i estigmatitzat com és el de l'espectacle i el treball sexual. Les empreses de xofers que transporten els congressistes per la ciutat (amb monovolums amb vidres tintats, altes cilindrades amb matrícula alemanya, etc...) disposen d'un catàleg dels establiments on es realitzen aquest tipus d'activitats, que ofereixen als congressistes. Un catàleg classificat amb les categories: *Sex clubs, massage with happy ending, massage without happy ending*.

La lògica a què respon l'organització del MWC evidencia a qui beneficia i a qui perjudica, a través dels tractes de favor en el transport públic de Barcelona. Mentre s'ofereix una targeta de transport específica pel MWC amb viatges infinits, la ciutadania organitzada en la plataforma #StopPujadesTransport ha de protestar contra els augments del preu del transport públic que ofega cada cop més la quotidianitat de les classes socials més empobrides quan fan ús d'aquest servei.

Més enllà del fet que la creació d'ocupació sigui temporal, els ingressos del certamen beneficien hotelers i restauradors, i el mateix congrés de telefonia mòbil també va bé a les empreses que hi participen i no tant a les arquitectures públiques.

El Congrés dels Diputats va aprovar una esmena de CiU per tal que aquest certamen fos considerat "esdeveniment d'excelsionat interès públic". La declaració va acompanyada de generoses desgravacions fiscals: totes les empreses que hi participin tindran temps fins al 2018 per desgravar el 15% d'allò que hi inverteixin en publicitat, xifra a la qual cal afegir les bonificacions fiscals del 25% per a les persones físiques i del 35% per a les empreses que fan donatius al consorci creat per l'esdeveniment. Negoci per a uns quants i uns ingressos menors per a l'administració.

Amb aquestes afirmacions volem concloure que les implicacions econòmiques i socials del MWC: afavoreixen els interessos de grans empreses i no de petites i mitjanes; precaritzen les condicions laborals de les treballadores contractades; reproduïxen i escenifiquen la divisió sexual del treball més sexista; promouen directament el sector de l'espectacle i del treball sexual; i evidencien l'orientació d'estratègia econòmica neoliberal de l'Ajuntament de Barcelona.

El Mobile World Congress permet a l'Ajuntament de la ciutat continuar amb l'irreal relat de la Barcelona sense problemes on les grans empreses de les noves tecnologies poden venir a fer negocis. Exactament el mateix que va passar als Jocs Olímpics de 1992 i amb el Fòrum de les Cultures (exemples de grans cortines de fum per a grans "pelotazos" urbanístics com els de la Vila Olímpica o Diagonal Mar).

Aquest congrés mostra la cara més amable de la indústria del mòbil, però oculta la procedència i les condicions en les quals les grans companyies de telefonia mòbil aconseguïxen la matèria primera (el coltan del Congo) per a la fabricació dels seus productes. La indústria global de la telefonia mòbil mou el 2% del PIB mundial. L'espoli en l'extracció de minerals al Congo o els suïcidis a les factories xineses són l'altra cara d'un negoci global milionari i no volem una ciutat còmplice d'aquests injustícies.

Per això i d'acord amb el que estableixen els articles 60.2 i 54.1 del Reglament Orgànic Municipal, formula la següent

Proposició

La Comissió d'Economia i Hisenda:

Instar al Govern en relació a la promoció econòmica i d'ocupació de la ciutat, la promoció turística, el comerç i les fires a obrir una renegociació immediata de les condicions pactades amb GSMA per a tal d'incloure clàusules socials, laborals, feministes, ecològiques, internacionals i fiscals per tal de capgirar la política denunciada que avui en dia genera el MWC.

Josep Garganté i Closa

A 12 de novembre de 2015, Barcelona (Països Catalans)
